

Име

Държавно лесничейство "Разград", административна принадлежност РУГ - Русе. Лесоустройствен проект 2002 година, ревизионен период 1991-2001.

Местонахождение

Държавно лесничейство "Разград" носи името на селището, в което е седалището на неговото административно управление. Разположено е в Североизточна България, Разградска област и обхваща част от землищата на общини гр.Разград, гр.Лозница, гр.Цар Калоян и с.Самуил, както следва:

Община гр. Цар Калоян - землищата на селата Езерче, Костанденец и град Цар Калоян;

Община гр. Разград - землищата на град Разград и селата Балкански, Благоево, Гецово, Дряновец, Дянково (част), Киченица, Липник, Мортагоново, Недоклан, Осенец, Побит камък, Пороище, Радинград, Раковски, Стражец, Ушинци, Черковна (част), Ясеновец;

Община с. Самуил - землища на селата Богомилци, Голям извор, Желязковец, Кривица, Самуил, Хума;

Община гр. Лозница – землищата на град Лозница и селата Бели Лом, Веселина, Гороцвет, Градина, Каменар, Ловско, Манастирско, Манастирци, Островче, Сейдол, Синя вода, Студенец, Трапище, Тръбач, Чудомир.

ДЛ "Разград" граничи на запад с ДЛ "Бяла", на северозапад с ДЛ "Русе", на север с ДЛ "Кубрат" и ДДС "Воден", на изток с ДЛ "Исперих", ДДС "Паламара" и ДЛ "Шумен", на юг с ДЛ "Търговище" и на югозапад с ДЛ "Черни Лом", гр.Попово.

Географско положение

Територията на ДЛ "Разград" попада в източната част на Дунавската равнина и заема южните краища на Лудогорието, известни в морфоструктурно отношение като Севернобългарска подутина. Формата на лесничейството е неправилен многоъгълник, с дължина в посоки "запад-изток" и "север-юг", съответно 58 км и 42 км.

Горският фонд се състои от отделни комплекси с различна форма и големина, пръснати сред работни земи.

Релеф

Територията на ДЛ "Разград" е хълмиста равнина, пресечена в посока от югоизток към северозапад от р.Бели Лом и разчленена в по-високите и равни места от малки и средни суходолия. По-високи релефни форми са Разградските и Самуиловските височини. Релефа е формиран от три типа теренни форми:

1. относително висока равнинно-хълмиста част;
2. дълбоки суходолия (кулаци), с коритовидна форма и стръмни, често ерозиран и бедни на растителност скатове;
3. ниски равнинни места - дъната на по-големите суходолия.

Преобладаващи за лесничейството са равнинно-хълмистите терени. Дълбоките суходолия и ниските равнинни места имат малко до незначително участие.

Най-високата кота в района на лесничейството – 498,5 м н.в., е в землището на с. Кривица, а най-ниската – 110,0 м н.в., в землището на с. Хлебарово, до р. Бели Лом.

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ според наклона на терена

Степен на наклона	Площ в хектари	%
равно (0-4)	6985,4	31,3
полегато (5-10)	8773,7	39,3
наклонено (11-20)	5130,5	22,9
стръмно (21-30)	1093,8	4,9
мн.стръмно (над 31)	356,5	1,6
Общо:	22339,9	100,0

Хидроложки условия

Хидрографската мрежа в района на ДЛ "Разград" се очертава от р. **Бели Лом** и нейните притоци. Водосборът на реката е наклонен слабо на северозапад към р. Дунав и има

неправилна яйцевидна форма, с разширение в горния край, където между селата Гороцвет и Бели Лом е изграден язовир "Бели Лом". Реката тече в разлято корито с ниски брегове до с. Каменар, след което течението е коригирано с изградени земни диги през гр. Разград до с. Дряновец, където реката хлътва в тесен пролом.

Североизточният дял от водосбора е дълбоко насечен от притоците Желязковски дол, Веселиновски дол, Душно дере, Буйновски дол и др. Южната част на водосбора е по-малко разчленена. По-важните долове са Горни Бели Лом, Студенецки, Пороище. На запад от гр. Разград към р. Бели Лом се спускат доловете Пчелина, Балкански, Садински, Хлеббаровски и др. Страничните разклонения са къси падени с незначителни наклони. От югозападната част на лесничейството водят началото си Сейдолски дол - приток на р. Камчия и Малки Бели Лом - приток на р. Русенски Бели Лом. Малка част от територията на лесничейството попада във водосборите на доловете Липник, Каловска река, Смардливия дол, Стражев дол и др., които текат на север в плитки, равни падени. Хидрографската мрежа в района на лесничейството е претърпяла редица изменения чрез изграждането на множество микроязовири. Те са променили коренно водния режим на доловете и реките. Голяма част от водните течения са коригирани и стабилизирани с пояси от трайна растителност, което е ограничило ерозионната дейност.

Всички реки в района имат дъждовно-снежен режим. Те са пълноводни през пролетта и първата половина на лятото. Непресъхващи са само по-големите водни течения, реките Бели Лом, Малки Бели Лом, Горни Бели Лом и някои други, като през летния сезон дебитата им силно намалява. Останалите долове и речички имат вода само през валежните сезони на годината.

Подпочвените води са на голяма дълбочина (30-80 м), недостъпни за корените на дървесната растителност.

Характерно за целия район е съществуването на множество непресъхващи извори, които в повечето случаи са каптирани, в т.ч. минералният извор "Стефанова чешма" в землището на с. Раковски.

Геоложки строеж

Територията на ДЛ "Разград" попада в геоструктурната област Мизийска плоча - стабилна, устойчива част от земната кора, слабо реагираща на нагъвателните процеси, със специфичен геоложки строеж. Северна България, включително Лудогорието, лежи изцяло върху нея. Характеризира се с почти хоризонтална покривка от седиментни скали с мезозойска и неозойска възраст, припокрити през кватернера от мощни льосови наслаги.

Характерно за сегашния релеф е алтернативното редуване на основните скали - силно пропусклив льос, със слабо пропускливи глини и скални пластове. Льосовите формации са се запазили в равнините, по платата и слабо наклонените заравнени била.

Покритите с льос седименти от по-стар произход, понастоящем се разкриват по бреговете на по-дълбоките долове и р. Бели Лом. При с. Дряновец реката тече между дълбоки, речни, варовити тераси. На повърхността седиментните скали са силно напукани на плочи и призми. Плъзгания, срутвания и сипеи почти липсват.

В долините на реките и доловете са формирани алувиални наслаги от пясъци и чакъли. Площта на лесничейството е разположена основно върху льос и варовици, с превес на льоса.

Климатични условия

В климатично отношение територията на ДЛ "Разград" попада в **Европейско-континентална климатична област, Умерено-континентална климатична подобласт, Среден климатичен район на Дунавската хълмиста равнина.**

Малката разлика в надморските височини на територията на лесничейството, определя сравнително постоянни и еднакви параметри на климатичните елементи. Откритостта на Дунавската равнина на север, създава благоприятни условия за безпрепятствено нахлуване на студени континентални въздушни маси, поради което зимата е доста студена, пролетните мразове са често явление, лятото е сравнително топло, а есента е по-топла от пролетта.

Зимните температури в района на лесничейството са твърде ниски. Средномесечната температура за януари е около -2°C, но под влияние на релефа температурните

условия са твърде различни, като в речните долини и големите долове са значително по-ниски, отколкото в съседните издигнати и платовидни места.

Пролетта настъпва сравнително рано. Пролетните мразове са често явление за района и приключват едва към 15-20 април. Средната денонощна температура се покачва над 5°C около средата на месец март. Продължителността на вегетационния период е около 6,5-7 месеца.

Средната юлска температура в Лудогорието е около 19,5°C-22°C, а броят на дните със средна денонощна температура над 25°C е 5-10.

Есента в района е по-топла от пролетта. Първите есенни мразове настъпват към 10-15 октомври за котловинните места и към 20 октомври за останалите терени. Късните пролетни и ранните есенни слани сравнително рядко нанасят повреди на горските насаждения и култури.

Средният годишен валеж за района на лесничейството е по-нисък от средния за страната и се колебае от 550 до 680 мм/кв.м. Максимално количество валежи и с най-голяма интензивност падат през юни, а най-малко през февруари. Общо взето през вегетационния период пада основната част от валежите. Снежната покривка е неустойчива – средногодишно се задържа за около 52 дни.

Засушаванията са често явление за района, особено в края на лятото и началото на есента, като по това време те са и най-продължителни. Засушаванията не се отразяват особено неблагоприятно върху горската растителност.

Преобладаващи за района на лесничейството са северозападните ветрове, следвани от северните и североизточните.

Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в Таблица № 2 и Таблица № 3.

*Таблица № 2
за температурата на въздуха*

Климатичен район с надморска височина в метри	Средна годишна температура	Средна годишна абсолютна минимална	Средна годишна абсолютна максимална
Среден климат. район на Дунавската хълмиста равнина (0-400 м н.в.)	9,0 / 10,5	-22,9 / -35,5	38,5 / 45,0

*Таблица № 3
за количеството на валежите*

Климатичен район с надморска височина в метри	Сума валежи годишно в мм	Месец максимална валежна сума	Месец минимална валежна сума
Среден климат. район на Дунавската хълмиста равнина (0-400 м н.в.)	550-680	VI	II

Почви

Територията на ДЛ "Разград" не се отличава с голямо разнообразие на почвени типове. Установени са три почвени типа - сиви горски почви, чернозем и хумусно-карбонатни почви. Сивите горски почви са представени от трите си подтипа -тъмносиви, сиви и светлосиви, а чернозема от един подтип - излужен чернозем. В района на ДЛ "Разград" преобладават тъмносивите горски почви. Те заемат 17363,1 ха или 77,7% от дървопроизводителната площ.

*Таблица № 4
за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове*

Типове горски почви	Площ в ха	%
излужен чернозем	798,9	3,6
сива горска	2478,0	11,1
тъмносива горска	17363,1	77,7
светлосива горска	919,0	4,1
хумусно-карбонатна	780,9	3,5
Всичко:	22339,9	100,0

В района на лесничейството 1530,0 ха или 6,5% от общата му площ са засегнати от ерозионни процеси, развити по склоновете на по-големите суходолия, върху стръмни и много стръмни брегови откоси.

Растителност

Според горскорастителното райониране, територията на ДЛ "Разград" попада в **Мизийската горскорастителна област**, подобласт Лудогорие. Във вертикално отношение цялата площ попада в **Долния равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори** (0-600 м н.в.), подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори (0-400 м н.в.).

Основните дървесни видове, които дават облика на естествената растителност, са цер, липа и габър. Разпространени са повсеместно като образуват предимно чисти церови или смесени с благун, зимен дъб, габър и сребролистна липа насаждения, чисти липови насаждения или в смес със зимен дъб, габър, цер и планински ясен, чисти габъррови или смесени със сребролистна липа, зимен дъб и цер насаждения, насаждения с преобладание на зимен дъб, смесени с цер и габър, чисти благунови или смесени с цер насаждения.

На по-бедните месторастения се срещат космат дъб, мъждрян и келяв габър. Единично участие в състава на насажденията имат клена, бряста, мекиша и др.

В резултат на извършените от лесничейството залесявания, са създадени култури от акация, черен бор, сребролистна липа, тополи, червен дъб, явор, планински ясен, гледичия, бял бор, смърч, зелена дуглазка и др. От изкуствено внесените дървесни видове най-голямо разпространение има акацията. Създадени са и култури от орех.

В състава на растителните формации участват редица храстови и тревни видове, като най-широко разпространение имат глог, дрян, птиче грозде, аморфа, житни, детелина и др.

*Таблица № 5
Разпределение на площта по дървесни видове*

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Бял бор	118,8	0,6	6,9	-
Смърч	26,3	0,1	3,5	-
Черен бор	1485,9	6,9	1552,8	7,2
Ела	0,1	-	0,1	-
Зелена дуглазка	9,8	-	9,7	-
Атласки кедър	-	-	85,6	0,4
Бук	20,9	0,1	78,8	0,4
Червен дъб	172,1	0,8	350,0	1,6
Зимен дъб	661,2	3,1	1003,3	4,7
Летен дъб	65,3	0,3	106,2	0,5
Благун	1102,5	5,1	960,6	4,5
Цер	6888,7	31,9	6887,7	31,9
Габър	2411,0	11,2	2149,9	10,0
Бряст	43,5	0,2	50,0	0,2
Трепетлика	4,6	-	0,6	-
Явор	36,5	0,2	68,7	0,3
Бреза	18,6	0,1	13,5	0,1
Мъждрян	176,5	0,8	9,8	-
Орех	119,9	0,6	75,9	0,4
Акация	3319,7	15,3	3202,2	14,8
Космат дъб	296,9	1,4	38,7	0,2
Келяв габър	542,3	2,5	223,5	1,0
Айлант	11,3	0,1	8,5	-
Брекиня	4,6	-	4,2	-
Върба	7,4	-	3,1	-
Воден габър	7,7	-	-	-
Гледичия	214,2	1,0	391,6	1,8
Джанка	7,1	-	0,5	-
Конски кестен	0,8	-	0,8	-
Клен	410,4	1,9	63,5	0,3
Круша	31,7	0,1	-	-

Леска	0,3	-	-	-
Дребнолистна липа	16,8	0,1	20,7	0,1
Едролистна липа	19,7	0,1	22,6	0,1
Сребролистна липа	2550,7	11,9	3292,6	15,4
Люляк	0,5	-	-	-
Махалебка	63,8	0,3	44,0	0,2
Мекиш	5,5	-	0,1	-
Череша	11,6	0,1	85,4	0,4
Черница	8,0	-	6,2	-
Шестил	54,0	0,3	69,0	0,3
Явор негундо	1,8	-	1,8	-
Американски ясен	18,0	0,1	18,0	0,1
Планински ясен	380,4	1,7	486,0	2,3
тп I-214	212,5	1,0	179,2	0,8
тп Regenerata	12,8	0,1	-	-
Сива топола	2,0	-	-	-
Зарзала	1,1	-	-	-
ВСИЧКО	21575,8	100,0	21575,8	100,0

Характеристика на горския фонд

Общата площ на държавно лесничество "Разград" е 23452,5 ха, от която 22339,9 ха дървопроизводителна и 1112,6ха недървопроизводителна. От залесената площ (21575,8 ха), 15883,3 ха или 73,7% са насаждения с естествен произход, а културите заемат 5692,5 ха или 26,3%. Незалесената дървопроизводителна площ включва: сечища – 37,2 ха, пожарища – 27,5 ха и голини – 699,4 ха. От недървопроизводителните площи с най- голям дял са поляните – 526,6 ха, следвани от нелесопригодните площи – 126,8 ха, дивечовите ниви – 112,4 ха и други.

Разпределението на устроената площ по видове собственост към 31.12.2001 г. е дадено в Таблица № 6.

Таблица № 6

Разпределение на площите по собственост

Собственост	Площ в ха	%
Държавна	22140,0	94,4
Общинска	771,8	3,3
Частна	260,7	1,1
Временно стопанисвани от общината	274,6	1,2
Религиозна	0,8	-
На други юридически лица	4,6	-
ОБЩО:	23452,5	100,0

Таблица № 7

Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ	21575,8	92,0
Незалесена дървопроизводителна площ	764,1	3,3
Недървопроизводителна площ	1112,6	4,7
Горски пасища	-	-
ОБЩО:	23452,5	100,0

Таблица № 8

Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни	2155,3 / 1754,9	9,2 / 8,1
Широколистни високоствъблени	4395,4 / 4254,0	18,7 / 19,7
За реконструкция	1551,7 / 1144,6	6,6 / 5,3
Издънкови за прерастване	-	-
Издънкови за превръщане	11490,3 / 10856,4	49,0 / 50,3
Нискоствъблени	3859,8 / 3565,9	16,5 / 16,5
ВСИЧКО:	23452,5 / 21575,8	100,0

Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в Таблица № 9.

Таблица № 9

Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	839,9	758,4	18412,2	17367,6	19252,1	18126,0
Защитни	917,2	746,7	1790,3	1427,6	2707,5	2174,3
Рекреационни	345,5	210,8	470,1	421,7	815,6	632,5
Защитени	52,7	39,0	216,3	212,7	269,0	251,7
Други	-	-	408,3	391,3	408,3	391,3
Общо ЗРЗТ	1315,4	996,5	2885,0	2453,3	4200,4	3449,8
Общо ДСФ+ЗРЗТ	2155,3	1754,9	21297,2	19820,9	23452,5	21575,8
Горски пасища	-	-	-	-	-	-
ОБЩО	2155,3	1754,9	21297,2	19820,9	23452,5	21575,8

По лесоустройствен проект за периода 1991-2001 година е предвидено общо ползване в размер на 549560 куб.м с клони (средно годишно 49960 куб.м), от което 23890 куб.м годишно от главни сечи и 26070 куб.м годишно от отгледни сечи и санитарни сечи. Отсечени са общо 460117 куб.м (средно годишно 41829 куб.м) или 83,7% от предвиденото. Изпълнението от главни сечи е 222383 куб.м (ср. год. 20217 куб.м) или 84,6%, а от отгледни и санитарни сечи 237734 куб.м (ср. год. 21612 куб.м) или 82,9% от предвиденото. Настоящото лесоустройство предвижда средногодишен добив от 58335 куб.м без клони (при 48360 куб.м по ЛУП от 1991 г.) – 39338 куб.м добив от главни сечи, сеч на надлесни дървета и реконструкция и 18997 куб.м от отгледни и санитарни сечи.

Санитарно състояние на гората

Като цяло фитосанитарното състояние на гората на територията на ДЛ "Разград" е добро. От направеното лесопатологично обследване през 2000 и 2001 година, както и от наблюденията по време на теренно-проучвателните работи се установиха единични нападения от борова процесионка, ръждива борова листна оса и зимна борова летораслозавивачка по културите от бял и черен бор и нападения от педомерка, гъботворка, листоврътка и златозадка по дъба. Предвид слабото разпространение не се е наложило водене на авиохимична, термохимична или механична борба.

Повредите от дивеч са незначителни, поради силно ограничената му численост.

В разсадника традиционно срещаните загуби са причинени от мишевидните гризачи, тополовия листояд, липовата листна въшка и сечене по иглолистните семенища.

Засегнатите от различни видове повреди гори са с площ 1465,1 ха, като очакваната загуба на дървесина възлиза на 46 930 куб.м (без клони) или 31.4% от общия запас на насажденията с повреди.

По вид на повредите с най-голям дял е **суховършието** – 77,6% от общата площ на насажденията с повреди, като най-засегната е акацията, а от иглолистните култури - черния бор.

Извършени са 2097 нарушения от незаконна сеч, 80 броя от незаконна паша, 37 броя пожари и 11 броя от браконьерство, като се забелязва нарастване на броя на пожарите през последните години.

Странични ползвания

Таблица № 10

За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП (1991-2001) средногодишно	Реализирано средногодишно	Предвидено по ЛУП (2002-2011) средногодишно
Паша - площ	хектари	8933,6	8933,6	12643,9
Едър добитък	брой	5433	1200	12644
Дребен добитък	брой	32435	13000	50576
Сено	тона	200	-	300
Листников фураж	пр.куб.м			1600

Билки – липов цвят, глог, шипка	тона		
------------------------------------	------	--	--

Лечебни растения

Количеството на растенията на Земята, които се употребяват в медицината, достига около 12000 вида. Малко от тях обаче са официално признати за лечебни растения. Техния брой заедно с употребяваните в народната медицина възлиза на около 200-250 вида.

На територията на ДЛ "Разград" на първо място се явява находището на Иберийско ботурче, което е обособено като Природна забележителност. Намира се в землището на с. Осенец на 1 км южно от населеното място. Иберийското ботурче, известно още като циклама, пролетно ботурче или коум (**Ciclamen coum Mill.**), е многогодишно тревисто растение от семейство Игликови. Цъфти рано през пролетта. Цветовете са суровина за парфюмерийната индустрия, а грудките се употребяват в народната медицина. Растението е отровно.

Най-разпространените лечебни растения, обект на разглеждане в устройвания обект, са дървесни видове. Насажденията и културите са основно издънкови, като в тях единично или на групи се срещат следните лечебни дървесни видове:

Благун (Quercus frainetto)	Мекиш (Acer tataricum)
Обикновен габър (Carpinus betulus)	Мъждрян (Fraxinus ornus)
Бяла бреза (Betula pendula)	Офика (Sorbus aucuparia)
Полски бряст (Ulmus minor)	Трепетлика (Populus tremula)
Обикновен бук (Fagus silvatica)	Шестил (Acer platanoides)
Бяла върба (Salix alba)	Бял бор (Pinus silvestris)
Летен дъб (Quercus robur)	Дребнолистна липа (Tilia cordata)
Обикновена леска (Corilus avellana)	Едрolistна липа (Tilia grandifolia)
Махalebка (Prunus mahaleb)	Сребролистна липа (Tilia argentea)

Насажденията и културите от изброените до тук дървесни видове, фигуриращи в списъка на лечебните растения, са създадени и използвани основно с дървопроизводителна и много малка част от тях с украсна цел.

От храстовите видове лечебни растения най-големи са естествените находища от **Червен глог (Crataegus monogyna)**, **Смрадлика (Cotinus coggigria)** и по-малко **Обикновен дрян (Cornus mas)**. Те се срещат повсеместно като подлес в издънковите насаждения, но охотно се настаняват и върху голите дървопроизводителни площи. В по-гъстите насаждения се среща **Бръшлян (Hedera helix)** и **Бял имел (Viscum album)**. Върху бедни, средно богати и богати месторастения най-вече в черборови култури са създадени култури от **Люляк (Syringa vulgaris)**. На открити места в сечищата, край пътищата и просеките се среща **Полската къпина (Rubus caesius)**, **Обикновената шипка (Rosa canina)**, **Обикновения повет (Clematis vitalba)**, **Копривата (Urtica urens)** и много други.

На голите горски площи - поляни, голини и сечища, се срещат единично и в популации следните тревисти лечебни растения: **Обикновено глухарче (Taraxacum officinale)**, **Магарешки бодил (Carduus acanthoides)**, **Лайка езичестоцветна (Chamomilla suaveolens)**, **Еньовче (Galium odoratum)**, **Киселец (Rumex acetosa)**, **Полско великденче (Veronica arvensis)**, **Среден и Голям живовляк (Plantago media, Plantago major)**, **Червена мъртва коприва (Lamium purpureum)**, **Овчарска торбичка (Capsella bursa-pastoris)**, **Бял равнец (Achillea millefolium)**, **Жълт кантарион (Hypericum perforatum)**, **Обикновен риган (Origanum vulgare)**, **Ливадна детелина (Trifolium pratense)** и други, които са важна съставка за редица лекарства.

Извън горските площи, обект на лесоустройствения проект, повечето селскостопанските територии представляват обработваеми ниви, лозя и овощни градини, където разнообразието на лечебни растения е незначително и не заслужава внимание.

Освен описаните по-горе, на територията се срещат още около 20 вида с ограничено разпространение в необработваеми земеделски площи.

Защитени територии

На територията на ДЛ "Разград" са обявени следните защитени природни обекти:

Природна забележителност "Курията" - обявена със заповед № 1187/04.04.1976 г. на МГОПС, с обща площ 10,5 ха. Вековна дъбова гора в землището на с. Гороцвет, общ. Лозница - на 300 метра южно от населеното място.

Природна забележителност "Иберийско ботурче" - обявена със заповед № 679/25.11.1980 г. на КОПС, с обща площ 62,5 ха, от която залесена 60,5 ха и незалесена 2,0 ха. Намира се в землището на с. Осенец, общ. Разград - на 1 км южно от населеното място.

Природна забележителност "Големият юг" - обявена със заповед № 3072/29.12.1972 г. на МГОПС, с обща площ 30,3 ха, от която залесена 20,1 ха и незалесена 10,2 ха. Намира се в землището на гр. Разград, югозападно от него.

Природна забележителност "Рибарниците" - обявена със заповед № 1145/16.12.1981 г., с обща площ 15,4 ха, от която 15,1 ха залесена и 0,3 ха незалесена. Обявена с цел запазване на местообитанията на червения ангъч в землището на град Цар Калоян.

Защитена местност "Острата скала" - обявена със заповед № 309/10.04.1986 г. на КОПС, с обща площ 15,2 ха, от която 12,4 ха залесена и 2,8 ха незалесена.